Súd:	Krajský súd Trenčín
Spisová značka:	2To/168/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3819010350
Dátum vydania rozhodnutia:	14. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Michal Antala
ECLI:	ECLI:SK:KSTN:2020:3819010350.5

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanej R. M., nar. XX.XX.XXXX v N., okres N., trvale bytom R. G., ul. X. V. XXX/XXX, okres A., t. č. na slobode, pre trestný čin zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 odsek 1 písm. a) Tr. zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 14. júla 2020 odvolanie obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. septembra 2019 pod sp. zn. 2T/62/2019 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovanej R. M. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. septembra 2019 pod sp. zn. 2T/62/2019 bola obžalovaná R. M., nar. XX.XX.XXXX uznaná za vinnú z trestného činu zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 odsek 1 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 01.10.2018 na Okresnom súde Prievidza podala návrh na úpravu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu manželstva, následne súd viedol pod spisovou značkou 4P 46/2018 konanie vo veci starostlivosti o maloletú N. M., v ktorom súdu spolu s návrhom predložila ako dôkaz pracovnú zmluvu zo dňa 05.09.2018, uzatvorenú medzi ňou a zamestnávateľom - M. J. so sídlom P. XX, C., hoci vedela, že zmluva je sfalšovaná.

Za tento trestný čin bola obžalovaná R. M. odsúdená podľa § 344 odsek 1 Tr. zákona s prihliadnutím na §§ 36 písm. l), 37 písm. m) Tr. zákona a za použitia § 38 odsek 5 a § 39 odsek 1 Tr. zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov, na výkon ktorého bola podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní napadla odvolaním proti výroku o uloženom treste obžalovaná R. M.. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu uviedla, že prvostupňový súd v plnej miere pri ukladaní trestu nezohľadnil mimoriadne skutkové okolnosti prípadu, kedy sa žalovaného skutku dopustila pod tlakom, keď s bývalým manželom bojovala o to, aby ich maloletá dcéra, na ktorú je úzko a citovo naviazaná, jej bola zverená do opatery a výchovy aspoň v režime striedavej starostlivosti, kvôli čomu ako dôkaz predložila civilnému súdu sfalšovanú pracovnú zmluvu. To malo civilný súd presvedčiť o tom, že má dostatočné finančné zázemie k tomu, aby sa mohla o maloletú dcéru aspoň v striedavej starostlivosti starať. Toto urobila po predchádzajúcej konzultácii so vtedajším svojim právnym zástupcom, ktorý ju utvrdzoval, že je to možné tak urobiť. Aj vzhľadom k tomu, že maloletú dcéru má v súčasnej dobe v osobnej starostlivosti a obe sú navzájom na seba citovo naviazané navrhuje, aby odvolací súd po zrušení výrokov o uloženom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu sám rozhodol o uložení primeraného podmienečného trestu odňatia slobody vzhľadom na mimoriadne okolnosti celého prípadu.

Obžalovaná R. M. svoje odvolanie odôvodnila opakovane písomne aj sama, v ktorých podaniach poukazovala v podrobnostiach na okolnosti svojho rozvodového konania spojeného s úpravou práv a povinností k maloletej dcére N., ďalej na okolnosti jej právneho zastúpenia advokátom M.. L.. A. P., ktorý ju namočil do celej veci a je tak zodpovedný za to, že sa v ťažkej a pre ňu psychicky náročnej situácii, keď sa opakovane pokúšala siahnuť si na život, dopustila žalovaného skutku s tým, že jej vtedajší právny zástupca od nej navyše vyžadoval i sexuálne služby v prípade, že nemá dostatok financií na platenie právneho zastupovania, o čom má dôkazy, ktoré preukazujú jeho takéto správanie. Taktiež poukázala v podrobnostiach na okolnosti spáchania priestupku, z ktorého bola uznaná vinnou, keď ale žiadne peniaze poškodenému neodcudzila a tiež na zložitú situáciu vo svojej rodine, problémy so synom, ktoré musela aktívne riešiť a preto požiadala, aby mohla zostať na slobode a starať sa o svoju rodinu.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Prievidza sa do konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu k písomnému odôvodneniu odvolania obžalovanej nevyjadrila.

Verejné zasadnutie pred odvolacím krajským súdom bolo dňa 14. júla 2020 vykonané za splnenia všetkých procesných podmienok podľa §§ 293 odsek 5 a 120 odsek 2 Tr. poriadku aj napriek neúčasti obžalovanej a teda v jej neprítomnosti, a to i napriek tomu, že obžalovaná neúčasť opakovane ospravedlňovala z dôvodu pretrvávajúcej práceneschopnosti a i s poukazom na problémy s epidémiou COVID-u 19, pričom ale sama odvolaciemu súdu nepreukázala, že jej účasť na tomto nariadenom procesnom úkone by ju relevantne ohrozoval na jej zdraví či živote. Naopak odvolací súd u jej ošetrujúceho lekára zistil tak, ako to vyplynulo z jeho písomnej správy, že účasť obžalovanej na nariadenom verejnom zasadnutí odvolacieho súdu ju na jej zdraví a živote neohrozuje.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v rámci konečného návrhu uviedol, že napadnutý rozsudok okresného súdu vo všetkých jeho výrokoch považuje za správny a zákonný a preto odvolanie obžalovanej navrhol ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku, zamietnuť.

Obhajca obžalovanej právom konečného návrhu poukázal na všetky okolnosti prípadu tak, ako to vyplynulo z celého konania pred prvostupňovým súdom a ako to vyplynulo tiež z písomného odôvodnenia odvolania, ktoré urobil v prospech obžalovanej a z písomného odôvodnenia samotnej obžalovanej, ktorá sa nešťastne ocitla v takejto životnej situácii. Poukázal tiež na súčasnú ťažkú osobnú situáciu obžalovanej v súvislosti s jej zlým psychickým stavom a v súvislosti so starostlivosťou o maloletú dcéru, o ktorú bojoval jej bývalý manžel a ktorý je v súčasnej dobe v tomto smere pasívnym. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výrokoch o uloženom nepodmienečnom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu zrušil a aby sám obžalovanej následne uložil primeraný podmienečný trest odňatia slobody.

Odvolací Krajský súd v Trenčíne na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 04. decembra 2019, na verejnom zasadnutí dňa 14. júla 2020 postupom podľa § 317 odseku 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len obžalovanou napadnutých výrokov o uloženom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu, proti ktorým obžalovaná podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovanej R. M., hoci bolo podané oprávnenou osobou a včas, nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odseku 1 Tr. poriadku /v danom prípade pre zásadný spôsob porušenia práva na obhajobu podľa písm. c) citovaného zákonného ustanovenia/.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia konania obžalovanej, teda výroku o vine, ktorý nebol napadnutý odvolaním a ktorého správnosť krajský súd ani nemohol preskúmavať z dôvodu, že okresný súd na hlavnom pojednávaní právoplatne prijal vyhlásenie obžalovanej o uznaní viny /podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku/ v zmysle § 257 odsek 7, odsek 8 Tr. poriadku, postupoval v súlade so zákonom pri ukladaní trestnoprávnych sankcií obžalovanej R. M., t. j. pri určení druhu a výmery trestu, teda pri treste odňatia slobody, ako aj spôsobu určenia jeho výkonu. V prvom rade je potrebné uviesť, že vzhľadom na to, že obžalovaná spáchala zločin, nebolo jej možné uložiť ani pri splnení ďalších zákonných podmienok alternatívny trest vo vzťahu k trestu odňatia slobody. Obžalovanej tým, že spáchala žalovaný skutok, právne posúdený ako úmyselný trestný čin, jednoznačne počas plynutia určenej skúšobnej doby podmienečného odsúdenia Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. 2T/48/2018, v ktorej trestnej veci

jej stále plynie skúšobná doba až do 23. júna 2022, nebolo a nie je ani možné uložiť, so zreteľom na ustanovenie § 49 odseku 2 Tr. zákona iný, než trest odňatia slobody spojený s bezprostredným jeho výkonom, teda iba nepodmienečný trest odňatia slobody. Okresný súd správne u obžalovanej identifikoval poľahčujúce a priťažujúce okolnosti podľa §§ 36 písm. l) a 37 písm. m) Tr. zákona, keďže obžalovaná spáchanie žalovanej trestnej činnosti priznala a uveriteľne úprimne jej spáchanie aj oľutovala, pričom ale jej predchádzajúce odsúdenie okresný súd správne obžalovanej pripočítal ako priťažujúcu okolnosť, čím u obžalovanej nastal vyrovnaný počet poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Okresný súd tiež správne postupoval, keď obžalovanej navyše nepriznal poľahčujúcu okolnosť aj podľa písm. n) § 36 Tr. zákona, aj keď to už ustálená súdna prax aj v zmysle judikatúry a stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR umožňuje, vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaná urobila vyhlásenie o uznaní viny podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku, ktoré okresný súd aj právoplatne prijal a toto zohľadnil pri aplikácii mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, v posudzovanom prípade pod hranicu 3-och rokov a 6-tich mesiacov s poukazom na ustanovenie § 38 odsek 5 Tr. zákona, keďže opakovaným spáchaním zločinu obžalovanou došlo k situácii, kedy u obžalovanej mal byť ukladaný trest odňatia slobody v hornej polovici zvýšenej trestnej sadzby (3 a pol roka až 6 rokov). Aj krajský súd, v zhode so správnym záverom okresného súdu dospel k tomu, že v posudzovanom prípade vzhľadom na okolnosti celého prípadu, so zreteľom aj na osobu obžalovanej aj tak, ako to vyplynulo z okolností a skutočností, na ktoré poukazovala obžalovaná vo svoj prospech v odôvodnení odvolania, je opodstatnený procesný postup podľa § 39 odsek 1 Tr. zákona, t. j. pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody. Okresný súd všetky tieto rozhodujúce skutočnosti, svedčiace v prospech obžalovanej v plnej miere a dostatočne zohľadnil, keď obžalovanej vymeral trest odňatia slobody iba na 7 mesiacov, so správnym a zákonným zaradením obžalovanej do najmiernejšieho ústavu na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona, t. j. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaná doposiaľ ešte nebola vo výkone trestu odňatia slobody a iné, prísnejšie zaradenie podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona nemalo ani podľa názoru krajského súdu opodstatnenie. Takto okresným súdom uložený trest obžalovanej aj podľa krajského súdu je trestom konformným v zmysle ustanovenia § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona, t. j. pre očakávané naplnenie účelu trestu a v dostatočnej miere vyjadruje aj morálne odsúdenie konania obžalovanej v posudzovanom prípade spoločnosťou.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací krajský súd dospel k záveru, že prvostupňový okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovanej R. M. ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e sťažnosť prípustná.